DOMSTOLENS DOM
AF 17. JULI 1959

Mannesmann AG, Hoesch-Werke AG, Klöckner-Werke AG, Rheinische Stahlwerke AG og Aktiengesellschaft für Berg- und Hüttenbetriebe mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 23/58

Processprog: Tysk

Angående:

Annullationssøgsmål mod Den Høje Myndigheds skrivelse af 18. december 1957 til det fælles kontor for skrotforbrugere, offentliggjort i ABl. nr. 4 af 1. februar 1958 (findes ikke på dansk), såfremt og for så vidt som denne skrivelse skal udgøre en beslutning i den i traktatens artikel 14 og 15 forudsatte betydning.

Domskonklusion:

Sagen afvises fra realitetsbehandling.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagen afvises.

Sammendrag

Annullationssøgsmål — begrebet beslutning — bestemmende synspunkter for den retlige vurdering af en foranstaltning fra Den Høje Myndighed — rækkevidden af udtalelser fra ansatte ved Den Høje Myndighed — sondring mellem beslutning og intern tjenesteforskrift
(EKSF-traktaten, artikel 33)

a) Den retlige vurdering af en foranstaltning af Den Høje Myndighed er først og fremmest afhængig af denne foranstaltnings formål og indhold.

b) Når Den Høje Myndighed tilstiller et hjælpeorgan, som den har overdraget gennemførelsen af bestemte opgaver, en skrivelse, hvori den opstiller generelle principper og navnlig opfordrer dette organ til at fortsætte med en bestemt, indtil da fulgt praksis, kan denne skrivelse udgøre en

rent intern tjenesteforskrift, selv hvis den er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende (Amtsbaltt), og opfordringen vedrører foranstaltninger, som dette organ skal træffe over for virksomheder i Fællesskabet. Dette gælder i alle tilfælde, når det fremgår af skrivelsen, at Den Høje Myndighed ikke havde til hensigt at vedtage en beslutning, men derimod blot ville bekræfte principper, som den med rette eller urette antog fulgte af dens tidligere beslutninger.

Denne opfattelse ændres ikke af, at en ansat ved Den Høje Myndighed over for tredjemand har betegnet skrivelsen som »beslutning«[1].

1 — Jf. sammendrag i dom 20/58 af 17. juli 1959.